

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej CSc. a členov senátu JUDr. Ľuboša Szigetiho a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **Ing. M. M.**, *právne zastúpeného JUDr. R. J., advokátom*, proti žalovanému: **MH SR**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1179/2007-2000 zo dňa 26. júna 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 200/2007-52 zo dňa 17. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 200/2007-52 zo dňa 17. apríla 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1179/2007-2000 zo dňa 26. júna 2007 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 1035/2007-2000 zo dňa 30. apríla 2007. V žalobe žalobca uviedol, že rozhodnutím o dočasnom vyslaní č. 1348/2005-004 zo dňa 8.6.2005 vedúca služobného úradu Ministerstva hospodárstva SR Ing. R. T. dočasne vyslala žalobcu na výkon štátnej služby mimo sídla služobného úradu do cudziny vo funkcii diplomatického zamestnanca na obchodno-ekonomické oddelenie ZU SR v Ľubľane - štátny radca, a to dňom 1.9.2005. Rozhodnutím o skončení dočasného vyslania č. 1035/2007-2000 zo dňa 30. apríla 2007 vedúci služobného úradu Ministerstva hospodárstva SR Ing. D. V., ukončil dočasné vyslanie žalobcu na výkon štátnej služby mimo sídla služobného úradu do cudziny vo funkcii diplomatického

zamestnanca na obchodno-ekonomickom oddelení zastupiteľského úradu Slovenskej republiky v Lúbľane, Slovinsko. Rozhodnutie o skončení dočasného vyslania ako aj rozhodnutie žalovaného o jeho odvolaní proti tomuto rozhodnutiu je podľa názoru žalobcu nezákonné, pričom dôsledkom žalobou napadnutých nezákonných rozhodnutí je ukrátenie žalobcu na jeho právach vyplývajúcich z jeho dočasného vyslania, ako aj poškodenie jeho dobrého mena predčasným a neodôvodneným ukončením dočasného vyslania. Podľa názoru žalobcu vedúci služobného úradu bol pri rozhodovaní o skončení dočasného vyslania žalobcu na výkon štátnej služby do cudziny viazaný služobným predpisom č. 5/2004, ktorý však nerešpektoval. Tým, že vedúci služobného úradu rozhodol o skončení dočasného vyslania žalobcu na výkon štátnej služby do cudziny bez uvedenia dôvodu, rozhodol v rozpore so zákonom o štátnej službe ako aj v rozpore so služobným predpisom č. 5/2004. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a postupu, ktorý mu predchádzal dospel k názoru, že zákon o štátnej službe nevymedzuje žiadne zákonné dôvody, splnenie ktorých sa vyžaduje a ktoré sú rozhodujúce pre skončenie dočasného vyslania. Služobný predpis žalovaného č. 5/2004 bol vydaný na základe ustanovenia § 11 o štátnej službe, ktorý v znení platnom k 31.5.2006 upravoval podrobnosti pri dočasnom vyslaní. Zákon o štátnej službe po jeho novele, ktorá bola vykonaná zákonom č. 231/2006 Z.z. umožňuje vydanie služobného predpisu iba v tom prípade, kedy to sám predpokladá, že týmto služobným predpisom by mali byť určené nejaké ďalšie podrobnosti vykonávania štátnej služby. Ako však vyplýva z ustanovenia § 35a zákona o štátnej službe, toto ustanovenie neumožňuje vydanie takejto smernice. Krajský súd mal za to, že dôvody skončenia dočasného vyslania ustanovené služobným predpisom č. 5/2004 platné pred 1.6.2006, v čase vydania rozhodnutia, ktoré je predmetom preskúmania tejto žaloby, už neexistovali. Vedúci služobného úradu podľa názoru krajského súdu nie je povinný pri rozhodovaní o skončení dočasného vyslania v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádzať dôvody, nakoľko jeho postup je viazaný len ustanovením § 35a zákona č. 312/2001 Z.z., ktorý takúto požiadavku neustanovuje. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 246k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd ich náhradu nepriznal.

Včas podaným odvolaním rozsudok krajského súdu napadol žalobca. Vytýkal krajskému súdu, že novelu č. 231/2006 Z.z. účinnú od 1.6.2006 neodôvodnene aplikoval i na služobný predpis č. 5/2004 vydaný pred účinnosťou tejto novely, že napriek konštatovaniu zániku dôvodov stanovených služobným predpisom č. 5/2004 neustálil, či služobný predpis č. 5/2004 stratil platnosť a účinnosť, prípadne na základe akej právnej skutočnosti. Žalobca je naďalej toho názoru, že služobný predpis č. 5/2004 je platný a účinný a pre žalobcu a žalovaného záväzný. Navyiac, podľa názoru žalobcu, povinnosť správnych orgánov odôvodňovať rozhodnutia vydávané v správnom konaní je daná ustanoveniami § 46 a § 47 Správneho poriadku č. 71/1967 Z.z., ktorý sa v zmysle § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. vzťahuje i na konanie vo veciach vzniku, skončenia a zmeny štátnozamestnaneckého pomeru, a teda s poukazom na § 27 ods. 1 písm. l) zákona č. 312/2001 Z.z. i na konanie vo veci dočasného vyslania na vykonávanie štátnej služby do cudziny. Správny orgán má preto povinnosť riadne odôvodňovať rozhodnutia vo veci dočasného vyslania na výkon štátnej služby do cudziny bez

ohľadu na platnosť alebo neplatnosť služobného predpisu č. 5/2004. Túto povinnosť totiž stanovuje správny orgán zákon o správnom konaní. Služobný predpis č. 5/2004 len konkretizuje jednotlivé dôvody ukončenia dočasného vyslania. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnutie žalovaného číslo 1179/2007-2000 zo dňa 26. júna 2007 ako aj prvostupňové rozhodnutie číslo 1035/2007-2000 zo dňa 30. apríla 2007 zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

V písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaný navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Reagujúc na odvolanie žalobcu opätovne poukazuje na to, že služobný predpis č. 5/2004 stratil platnosť a účinnosť dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 231/2006 Z. z., ktorým sa novelizoval zákon o štátnej službe, t.j. dňom 1.6.2006. Zákon o štátnej službe po 1.6.2006 umožňuje vydanie služobného predpisu iba v prípade, kedy sám predpokladá, že služobným predpisom majú byť určené podrobnosti vykonávania štátnej služby, čo ale nie je prípad § 35a zákona o štátnej službe. Preto, ak došlo k zrušeniu zákonného zmocnenia na vydanie služobného predpisu, ktorého vydanie zákon výslovne nepredpokladá, služobný predpis vydaný služobným úradom na základe zrušeného alebo takto zmeneného ustanovenia zákona o štátnej službe, stráca účinnosť a platnosť bez ohľadu na to, či je alebo nie je v derogačnom ustanovení explicitne uvedené zrušenie služobného predpisu vydaného na základe zrušeného alebo zmeneného ustanovenia. Vo vzťahu k žalobcom namietanému rozporu s ustanoveniami § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) žalovaný konštatuje, že v prípade žalobcu sa vedúci služobného úradu podrobne vypořiadal s otázkou dôvodu skončenia jeho dočasného vyslania na vykonávanie štátnej služby v cudzine. Ustanovenie § 35a zákona o štátnej službe je nielen procesnoprávnym ale aj hmotnoprávnym ustanovením a upravuje komplexne dočasné vyslanie vrátane dôvodu jeho skončenia na základe výlučného rozhodnutia vedúceho služobného úradu. Dôvod predĺženia, skrátenia alebo skončenia dočasného vyslania podľa zákona o štátnej službe spočíva vo využití možnosti predĺžiť, skrátiť alebo skončiť dočasné vyslanie vedúcim služobného úradu, vyplývajúcej z ustanovenia § 35a ods. 3 zákona o štátnej službe. V zmysle ustanovenia § 35a zákona o štátnej službe je rozhodnutie vedúceho služobného úradu o skončení, skrátení a predĺžení dočasného vyslania štátneho zamestnanca, ako aj samotné dočasné vyslanie, oprávnením vedúceho služobného úradu rozhodovať o týchto veciach bez uvádzania konkrétnych dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z pripojených administratívnych rozhodnutí odvolací súd zistil:

Vedúci služobného úradu Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 30. apríla 2007, č. 1035/2007-2000 podľa § 35a ods. 3 zákona o štátnej službe dňom doručenia tohto rozhodnutia žalobcovi skončil dočasné vyslanie na výkon štátnej služby mimo sídla služobného úradu do cudziny, vo funkcii diplomatického zamestnanca na obchodno-ekonomickom oddelení Zastupiteľského úradu Slovenskej republiky v Ľubľane, Slovinsko. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že rozhodnutím č. 1348/2005-004 o dočasnom vyslaní z 8. júna 2005, bol Ing. M. M. (ďalej len „účastník konania“) dňom 1. septembra 2005 dočasne vyslaný na výkon štátnej služby mimo sídla služobného úradu do cudziny, vo funkcii diplomatického zamestnanca na obchodno-ekonomické oddelenie Zastupiteľského úradu Slovenskej republiky v Ľubľane - Slovinsko (ďalej len „dočasné vyslanie“). O dočasnom vyslaní účastníka konania podľa § 35a ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe rozhodla vedúca služobného úradu. Ďalšia časť odôvodnenia rozhodnutia sa zaoberá uvádzaním dôvodov, pre ktoré má vedúci úradu oprávnenie rozhodnutím bez uvedenia dôvodu skončiť dočasné vyslanie štátneho zamestnanca na výkon štátnej služby mimo sídla služobného úradu do cudziny. Rozhodnutie obsahuje poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím číslo: 1179/2007-2000 z 26. júna 2007 odvolanie Ing. M. M. proti rozhodnutiu o skončení dočasného vyslania č. 1035/2007-2000 zo dňa 30. apríla 2007 zamietol a potvrdil napadnuté rozhodnutie. V odôvodnení žalovaný uvádza, že odvolací orgán preskúmal na základe odvolania vzťah služobných predpisov k zákonu a osobitne sa zameril na problematiku platnosti a účinnosti služobných predpisov v prípade zrušenia, resp. zmeny tohto zákonného ustanovenia, ktoré splnomocnilo služobný úrad na ich vydanie. Odvolací orgán v tejto súvislosti dospel k záveru, že názor prvostupňového orgánu o implicitnej derogácii služobných predpisov na základe zrušenia či zmeny splnomocňovacieho ustanovenia je správny. Služobný predpis je spojený so zákonom, na základe ktorého bol vydaný a jeho zrušenie, či zmena má vplyv aj na osud služobného predpisu. Ďalšia aplikácia služobného predpisu po zrušení či zmene zákona by nebola možná. Vo vzťahu k namietanému rozporu s požiadavkou ustanovenia § 47 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) odvolací orgán konštatuje, že okrem ustanovenia § 35a zákona nie je na žiadnom inom mieste v zákone upravená problematika dočasného vyslania, resp. podmienky a dôvody jeho skončenia, predĺženia a pod. Prvostupňový orgán preto správne identifikoval, že ustanovenie § 35a zákona je nielen procesnoprávnym, ale aj hmotnoprávnym ustanovením

a upravuje komplexne dočasné vyslanie vrátane dôvodu jeho skončenia na základe výlučného rozhodnutia vedúceho služobného úradu.

K administratívne a k súdne spisu rozhodnutie o dočasnom vyslaní žalobcu na výkon štátnej služby mimo sídla služobného úradu do cudziny a služobný predpis žalovaného „Smernica č. 5/2004“ pripojené neboli.

Na základe novely zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) - zákon č. 527/2003 Z.z. došlo k rozšíreniu rozsahu pôsobnosti správneho poriadku.

Podľa § 1 ods. 1 správneho poriadku sa tento zákon vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Správny poriadok je treba použiť na konanie v súvislosti s rozhodovacou činnosťou správneho orgánu v prípade, že:

- ide o konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb (tzv. pozitívne vymedzenie rozsahu pôsobnosti),
- osobitný zákon výslovne aplikáciu správneho poriadku nevyklučuje (tzv. negatívne vymedzenie rozsahu pôsobnosti).

Konanie správneho orgánu predstavuje stanovený postup, ktorý správny orgán musí dodržiavať pri rozhodovaní. Výsledkom rozhodovania ako prejavu výkonu verejnej moci správneho orgánu je vydanie rozhodnutia, ktoré sa vzťahuje na právne postavenie fyzických a právnických osôb.

Správny poriadok je procesnoprávny predpis, ktorý má všeobecný charakter. Vyššie citovaná novela správneho poriadku výslovne zakotvila tzv. subsidiárny charakter správneho poriadku vo vzťahu k osobitným zákonom upravujúcim rozhodovanie správnych orgánov. To znamená, že ak osobitný zákon úplne nevyklučil uplatňovanie správneho poriadku, správny orgán pri rozhodovaní podľa tohto osobitného zákona použije zákon č. 71/1967 Zb. v plnom rozsahu. Keďže citovaná novela správneho poriadku vypustila ustanovenie § 2, ktorý upravoval prípady, v ktorých bolo použitie správneho poriadku vylúčené (podľa ods. 2 písm. a/ sa ustanovenia tohto zákona nevzťahovali na postup, v ktorom správne orgány rozhodujú o právnych pomeroch organizácií, pracovníkov alebo funkcionárov, ak tieto pomery súvisia s ich podriadenosťou orgánu, ktorý o veci rozhoduje, alebo na postup, v ktorom správne orgány rozhodujú o právnych pomeroch organizácie pri riadení ich hospodárskej činnosti), správny poriadok je treba aplikovať na každý rozhodovací proces, výsledkom ktorého je vydanie správneho aktu autoritatívnym spôsobom ovplyvňujúceho právne postavenie fyzických a právnických osôb s výnimkou prípadov, že osobitný zákon použitie správneho poriadku výslovne vylučuje.

Zákon o štátnej službe použitie správneho poriadku nevyklučuje ale priamo naň odkazuje (pozri § 125 ods. 2 zákona o štátnej službe).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) predmetom tohto zákona je upraviť právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby. Obsahom vykonávania štátnej služby sú práva a povinnosti štátu a štátneho zamestnanca vyplývajúce z vykonávania štátnej služby alebo súvisiace s vykonávaním štátnej služby.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o štátnej službe právne vzťahy štátnych zamestnancov pri vykonávaní štátnej služby sú verejnoprávne vzťahy štátnych zamestnancov k štátu.

V zmysle §§ 27 písm. a) a 28 ods. 2 zákona o štátnej službe zmena štátnozamestnaneckého pomeru je dočasné preloženie. Zmenu štátnozamestnaneckého pomeru vykoná rozhodnutím vedúci úradu, ktorý je príslušný podľa §10.

Podľa § 35a ods. 1, 2, 3 zákona o štátnej službe štátneho zamestnanca možno s jeho súhlasom dočasne vyslať na vykonávanie štátnej služby do cudziny. Doba dočasného vyslania je spravidla tri roky. O dočasnom vyslaní rozhoduje vedúci úradu alebo vedúci úradu po dohode s vedúcim úradu, ktorým je ministerstvo zahraničných vecí, alebo s vedúcim zastupiteľského úradu. Rozhodnutie o dočasnom vyslaní sa štátnemu zamestnancovi oznámi písomne. O skončení, skrátení alebo predĺžení dočasného vyslania rozhoduje vedúci úradu. Dočasné vyslanie skončí dňom, ktorý je uvedený v rozhodnutí o skončení dočasného vyslania.

Podľa § 125 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa §§ 46 a 47 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (o rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu, lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

S ohľadom na tzv. subsidiárny charakter správneho poriadku vo vzťahu k osobitným zákonom odvolací súd zastáva názor, že na preskúmané rozhodnutia sa vzťahuje správny poriadok.

Rozhodnutie správneho orgánu musí mať zákonom ustanovenú formu, ktorú predstavujú obsahové a formálne náležitosti. Rozhodnutie správneho orgánu z hľadiska jeho právnej povahy je individuálnym správnym aktom, ktorým sa predpísaným procesným postupom autoritatívne zasahuje do právnej situácie konkrétnych fyzických osôb. Rozhodnutie je zároveň aktom aplikácie práva, ktorým správny orgán abstraktné ustanovenie právnej normy prostredníctvom rozhodovacieho procesu privádza k individuálne určenej fyzickej osobe. Obsahom rozhodnutia správneho orgánu je odôvodnené riešenie určitej konkrétnej právnej situácie, ktorá spočíva napr. v zmene práva a povinnosti, odňatí oprávnenia. Keďže rozhodnutie predstavuje aplikáciu hmotnoprávnej normy, ďalšou podmienkou je súlad s predpismi hmotného práva, na základe ktorých je vydávané. Obdobne musí byť rozhodnutie aj v súlade s predpismi procesného práva, ktoré zabezpečujú uplatnenie zásady zákonnosti a vecnej správnosti v procese rozhodovania.

Rozsah preskúmvacej činnosti súdu je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Zásada tzv. generálnej klauzuly vyplýva z ustanovenia čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a z čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

Preskúvané rozhodnutia správnych orgánov nepochybne boli vydané na podklade zásad správneho konania, na ktoré odkazuje už citované zákonné ustanovenie zákona o štátnej službe. Rozhodnutia boli vydané na to kompetentným orgánom v rozsahu a dôvodoch zákonného splnomocnenia vymedzených § 35a zákona o štátnej službe a § 47 správneho poriadku. Je potrebné prisvedčiť právnenému názoru žalovaného a krajského súdu, že rozhodnutie o dočasnom vyslaní štátneho zamestnanca do cudziny (vrátane jeho skončenia) je upravené špeciálne v § 35a zákona č. 312/2001 Z.z. v platnom znení. Uvedené zákonné ustanovenie ani pre rozhodnutie o dočasnom vyslaní ani pri skončení dočasného vyslania nevyžaduje uvedenie dôvodov, pre ktoré takéto rozhodnutie bolo vydané. Pokiaľ by zákonodarca vyžadoval uviesť takéto dôvody, uviedol by to v zákonom ustanovení, tak ako to učinil napr. pri odvolaní predstaveného podľa § 31 alebo skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 zákona o štátnej službe.

Správne orgány, i sudy musia dôsledne aplikovať jeden zo základných princípov právneho štátu, ktorý je vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať „iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. Napadnuté rozhodnutie žalovaného žalobou ako i prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade a v medziach zákona, preto odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by bolo potrebné tieto zrušiť.

Za týchto okolností potom nie je dôležité, pre posúdenie tohto prípadu, či uvádzaná smernica v čase rozhodovania správnych orgánov bola v platnosti a účinnosti. Preto sa odvolací súd ani nezaoberal námietkou žalobcu ohľadne platnosti a účinnosti služobného predpisu č. 5/2004.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že napadnuté rozhodnutia správnych orgánov v medziach žaloby sú v súlade so zákonom a preto zamietajúci rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s §§ 246c, 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní bol procesne neúspešný a procesne úspešnému žalovanému náhrada trov konania podľa zákona nepatrí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová